

KARDINALOVA HOMILIJA
NA MISI VAZMENOG BDIJENJA

Zagreb, Katedrala, 30. ožujka 2013.

»Što tražite Živoga među mrtvima? Nije ovdje nego uskrsnu!«
To pitanje čule su žene »prvog dana u tjednu, veoma rano«, kada dođoše na grob s miomirisima.

»Nije ovdje nego uskrsnu!« Prije subote Isus je bio osuđen na smrt i raspet na križu. Na križu izdahnu, nakon što povika iza glasa: »Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!«

Isusovo su tijelo položili u grob u koji još ne bijaše nitko položen. Bijaše dan priprave te budući da je subota svitala svi se vrata kako bi u noći prije subote mogli započeti slaviti židovsku Pashu, spomen oslobođenja Izraelskog naroda iz egipatskog ropstva.

Zatim prođe i pashalna subota i započe druga noć.
Evo, braćo i sestre, u Vazmenoj smo noći došli ovdje u našu Prvostolnicu, na isti način kao i tolika naša braća i sestre koji se u ovu svetu noć okupljaju u svojim crkvama diljem svijeta. Došli smo ovamo kako bismo proslavili najsvetiju noć crkvene godine.

Zajedno smo na Veliki petak izvršili spomen muke Gospodnje i poklonili se Križu u vrijeme kada je veliki kamen bio postavljen na vrata groba. A zatim je grob bio osiguran, kamen zapečaćen i straža postavljena. Braćo i sestre, zašto smo danas došli ovamo?
Što tražite Živoga među mrtvima?

Da, tražimo Isusa živoga. Tražimo ga u ovoj svetoj noći poslije subote. U noći koja je prethodila dolasku žena na grob kada su one zastrašene čule riječi: »Nije ovdje nego uskrsnu!«

Došli smo noćas u našu Prvostolnicu da bismo bdjeli uz grob i slavili Vazmeno bdjenje. Radosna smo srca u duhu svoje zahvale uključili u Vazmeni hvalospjev što ga je navijestio naš đakon. Slušali smo čitanje Svetih pisama koja ovu noć uspoređuju s danom stvaranja, a zatim s noću izlaska, kada je krv Jaganjčeva spasila prvorođence u Izraelu i oslobodila izraelski narod od egipatskog ropstva.

Bdijmo, stoga, u ovoj jedinstvenoj noći uz zapečaćeni grob Isusa iz Nazareta, sa spoznajom da se ove noći ispunja sve ono što su tijekom povijesti spasenja Pisma navijestila, svjesni da u ovoj noći djelo čovjekova otkupljenja došije svoj vrhunac.

Bdijmo dakle, iako je duboka noć i grob zapečaćen, bdijmo i ispovjedimo da se već pojavilo svjetlo koje prodire kroz tminu noći i tamu smrti. To je Svjetlo Kristovo: Lumen Christi.

Došli smo ovamo da bismo pred Bogom i Crkvom obnovili svoja krsna obećanja, bili poškropljeni blagoslovljenom vodom i podijelili radost molitve i zajedništva s onom našom braćom i sestrama koji se ove noći diljem naše Nadbiskupije krste. Oni će po krštenju postati naša nova braća i sestre u zajedništvu Crkve. A svi mi, posebno u ovoj Godini vjere, nastojmo još bolje živjeti novost kršćanskoga života, koja nam otvara perspektivu vječnoga života.

Braćo i sestre, prije nego što izbije zora došli smo ovamo da bismo potražili Raspetoga, jer je »naš stari čovjek zajedno s njim raspet... te više ne robujemo grijehu«; jer se smatramo »mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu«. »Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu«; jer: »Krštenjem smo... zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života«; jer: »Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo sresti i po sličnosti njegovu uskrsnuću«; jer vjerujemo: »ako umrijesmo s Kristom... i živjeti ćemo zajedno s njime«.

Upravo zbog toga smo ovdje. Zbog toga bdijemo pokraj njegova groba. Bdi je Crkva. A bdi je i svijet.

Trenutak Isusove pobjede nad smrću je najvažniji trenutak povijesti. Stoga od srca vama i vašima želim Sretan Uskrs!